

Kapitola třináctá

JAK PŘEŽÍT LIDSKÝ ŽIVOT

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 336 – 367, 13. kapitola.

Dne 8. března 1988 v 5:15 ráno bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Podstatou života lidských tvorů, jak se jeví na planetě Nula, není to, co si myslí lidští tvorové. Především kapitola ukázala, že lidský život je podivným, nepřirozeným, abnormálním, izolovaným a patologickým fenoménem, jemuž bylo dovoleno, aby dozrál do plodnosti pro určité důležité důvody, zjevené jinde v knihách Nového zjevení.

Zjevení o pravé povaze lidského života je jistě nepříjemným překvapením pro většinu těch, jimž se dostává informace o tomto závažném předmětu. Lidští tvorové na vaši planetě nemají žádnou znalost ani nechápou, co je vlastně lidský život, co je jeho podstata a odkud se vzal. Nesprávně jej považují za přirozené, normální a náležité dění. Proto, ať dochází k čemukoliv v procesu dějin lidského života, vše je pro ně přírodním během událostí, který je integrální částí života obecně.

Chybou v tomto přístupu je to, že lidští tvorové považují lidský život za integrální část života obecně, ba dokonce velmi často mají za to, že je jedinou formou a manifestací sentientního života. Tajemství, původ a účel lidského života – vše bylo po dlouhou dobu skryto. Ve skutečnosti to nebylo úplně zjeveno až do chvíle, kdy byla napsána kniha „Základy lidské duchovnosti“. Avšak některé důležité aspekty tohoto tajemství nebyly k dispozici v první dávce Nového zjevení. Jsou zjevovány v této knize. Aby se lépe rozumělo obsahu této kapitoly, jen nutno zopakovat stručně určité věci ohledně lidského života. Jak si pamatujete, dějiny lidského života začínají objevením se toho, co vaši učenci nazývají jeskynním člověkem, či, přesněji, úspěšným zfabrikováním jeskynního člověka. Až do té chvíle lidský život neexistoval ve své nynější formě a projevu a nikdo nic nevěděl o tak nezvyklém fenoménu. Před objevením se lidského života na planetě Nula, sentientní životní formy, které existovaly na této planetě, se nenazývaly lidskými tvory. Duchovně, duševně, ba dokonce i fyzicky se vůbec ničím nepodobaly nyní existujícím lidským tvorům.

Samozřejmě definice jakékoliv životní formy se neformuluje – ze stanoviska duchovního – z fyzické, tělesné či zevní podoby těchto forem, nýbrž podle jejich duchovního a vnitřního - duševního obsahu a charakteru. Avšak v případě sentientních entit, jež okupovaly vaši planetu před objevením se nynějších forem lidského života, dokonce i jejich fyzické formy byly strukturálně jináčí.

Především, jak si vzpomínáte, nedocházelo k žádnému fyzickému, animálnímu narození nových sentientních bytostí. Ty se vytvářely zcela rozdílnými metodami, popsány dříve. Za druhé: Byly uvedeny do plnosti veškerého poznání, přístupného v té době, a to při úplně uvědoměném vědomí. Takže neměli zkušenost o stavu neznalosti či nevědomých duševních pochodů. Za třetí: Měli plnou duševní či

myšlenkovou kontrolu nad hmotou a přímý způsob komunikace od mysli k mysli ideami a pojmy, místo hlasového spojení skrze vnější verbalizaci. Za čtvrté: Jejich fyzická struktura – ač plně humanoidní svou podobou – byla zcela rozdílná, s úplně jinou strukturou a uspořádáním mozku a nervové soustavy, jakožto i pohlavních a jiných tělesných orgánů. Struktura jejich těl a funkce jejich tělesných orgánů byly takového rázu, že mohly přežít v rozdílných prostředích nebo mohly vyzařovat kolem sebe průhlednou ochrannou sféru, která jim v sobě udržovala jejich vlastní prostředí v době, kdy se zdržovaly v jiném prostředí, nehodícím se pro jejich životní podpůrný systém. A měly mnoho jiných věcí, o nichž se lidským tvorům nemůže ani zdát.

Nic ze shora připomenutých hlavních charakteristik není obsaženo v přirozenosti a struktuře lidského života. Jinými slovy, lidský život ve všech svých aspektech – duchovním, duševním a fyzickém – se nepodobá ničemu v jsoucnu a bytí. Nemůže se najít nic a nikdo pro porovnání, až na to, že zevně či tělesně lidští tvorové připomínají obecně sentientní formy – formy člověčenstva. (Slovo „člověčenství“ se zde užívá k označení jak mužského, tak i ženského rodu).

Jak si vzpomínáte, je lidský život výsledkem genetického inženýrství, v jehož procesu byly použity tři hlavní elementy i s jejich četnými komponentami: 1. prvky mrtvého života (podle definice, dané v předešlé kapitole); 2. prvky nesentientního života; a 3. prvky pravého života ve stavu převráceném, zprzněném, zfalšovaném a souvztažně pozměněném (skrze speciální typ manipulací a kombinací duchovních zákonů souvztažností). Jako výsledek této účelné, umělé, nepřirozené a abnormální kombinace protichůdných elementů vstoupil lidský život – se všemi svými rysy, obsahy, kvalitami, stavy a procesy – do své plodnosti. Protože není nic normálního v lidském životě, je věcí nesmírně velké důležitosti vědět, jak jej přežít bez poškození vlastní duchovní niterné ucelenosti, skryté za všemi těmi blokádami a obaly zfabrikovanými z genetického materiálu pseudotvůrci. Podívejme se přímo do tváře reality lidského života: Není lehké přežít lidský život. Svou samou povahou je lidský život velmi silným jedem pro pravý život a velice citlivý na mrtvý život. Na neštěstí, vše toto bylo provedeno úmyslně za tím účelem, aby se negativní stav chopil plné moci nad lidským životem. Pamatujte si, že dokonce i prvky, použité z oblasti pravého života v průběhu fabrikace lidského života, nebyly ponechány netknuté ve svém čistém, původním obsahu, nýbrž byly takřikajíc zmasakovány skrze zvláštní kombinace a manipulace duchovních souvztažností.

Žádné pojmy v lidské řeči nemohou popsat ani pojmovat, co vlastně je tato manipulace duchovních korespondencí a jak se provádí. Taková znalost zanikla u všech v zóně vymístění. Proto nemůže být popsána ani zjevena. Co se může nejvíc přiblížit k lidskému chápání, je zhruba něco, co lidští tvorové nazývají magií (ne ve smyslu čarovných triků kouzelníků, nýbrž ve smyslu čar mágů) nebo magickými prostředky (ve smyslu černé magie), na čemž jsou založeny jejich pohádky. Jak víte, pohádky obsahují elementy pravdy.

Kdyby byli pseudotvůrci ponechali použité prvky pravého života nedotčené, bez drastických změn, nemohl by býval lidský život dojít své plodnosti. Problémem zde je, že kdyby se i jen jediný element pravého života zkombinoval ve své originální, neporušené formě s jakýmkoliv množstvím prvků mrtvého i nesentientního života, ovládl by nevyhnutelně všechny ostatní a nakonec by je transformoval v pravý život. Za takových okolností žádná možnost by neexistovala pro aktivování negativního stavu a jeho mrtvého života a taky by nenastala příležitost pro lidský život, aby se objevil za účelem zobrazení důsledků, následků i výsledků aktivovaného negativního stavu. Odtud pochází nutnost zmrzačení, překroucení, zprznění a pozměnění elementů pravého života.

Jak pak můžete přežít lidský život za tak nepříznivých okolností ? Určité procedury a kroky pro tuto snahu budou formulovány v této kapitole. Platí pro všechny tři kategorie lidských tvorů: Pro zástupce pozitivního stavu, pro agenty negativního stavu i pro otroky negativního stavu – vlastní lidské tvory.

1. Prvním krokem je rozeznání, znalost a přiznání faktu, že lidský život není to, co si každý o něm myslí. Namísto toho, má se lidský život od této chvíle pojímat způsobem, jaký je zjeven v této knize. Nemůže dojít k žádné změně ani nemohou působit žádné následné kroky, pokud se na prvním místě neuznají a nepřijmou tato zjevená fakta o lidském životě. Popření a odmítnutí těchto faktů neposkytne potřebu učinit něco s vlastním lidským životem.

Zde zjevená fakta ohledně lidského života nebudou nikým snadno přijatelná. Především smýšleli jste-li o něm jinak po celý svůj život a všichni kolem vás, ba na celé vaší planetě, jsou přesvědčeni, že lidský život je přírodním fenoménem, pak vskutku je velmi obtížné, ne-li naprosto nemožné, přijmout fakt, který je v rozporu s tak zvaným zdravým rozumem skoro každého jednotlivého lidského tvora na vaší planetě. Ale pamatujte si, prosím, že tato situace byla ustanovena přesně za tím účelem – aby lidští tvorové pevně věřili, že jejich život je přírodním, normálním a božským fenoménem. Jak by pak jinak mohl tento život mít šanci, aby prokázal svoji věc ? Kdyby lidští tvorové již od počátku věděli, v čem spočívá lidský život, pak by nikdo nebyl ochoten hrát hry negativního stavu. Co si myslíte, proč bylo nutno skrývat toto tajemství původu lidského života takovou dlouhou dobu a dovolovat lidem, aby se rodili v naprosté nevědomosti ohledně této i mnohých jiných věcí ?

Nebylo jiné cesty pro poskytnutí příležitosti negativnímu stavu, aby prokázal svou věc. Jak víte, bylo dáno povolení pokračovat ve fabrikaci lidských tvorů pro ohromně důležité duchovní poučení všech bytostí a existenci ve Stvoření a v jeho veškerém multivesmíru, a to na všechny časy i ne-časy. V nejzazším smyslu prospěšnost tohoto osudově závažného, životně důležitého a fundamentálního poučení daleko převažuje důsledky, následky a výsledky aktivace negativního stavu. Toto je obzvláště pravdou ve světle zjevených faktů, že negativnímu stavu nebude povoleno zůstat na věky. Jeho aktivní modalita, jakožto i typický lidský život jím zfabrikovaný skončí v tom samém okamžiku, kdy se úspěšně dokončí poznání celé jeho podstaty a zaznamená se do všech nejmenších detailů v univerzalitě veškerenstva neboli v tom, čemu někteří z vašich spisovatelů v oboru science - fiction říkají strážce navěky.

Nicméně v duchovním světě i všude jinde situace je taková, že se nyní vyžaduje, aby se toto tajemství o lidském životě do určité míry zjevilo a předložilo k povšimnutí těm, kdo jsou ochotni poslouchat, slyšet, chápat a podle toho jednat. Je to známkou toho, že poznávání podstaty negativního stavu vstoupilo do své konečné fáze. Když se to stane, poskytne Pán Ježíš Kristus Nové zjevení k tomu, aby každý mohl být připraven (ať ví, či vůbec neví vědomě o existenci Nového zjevení) vstoupit do této závěrečné fáze. Ovšem doba trvání této poslední fáze nemůže být elementy lidského času zjevena. Může trvat jeden rok, desetiletí, století či millenia. A přesto je to konečná fáze. Takže počínaje touto chvílí přežití lidského života bude záviset na znalosti, uznání a přijetí těchto faktů o lidském životě.

Toto poznání, přiznání i uznání postaví vás do podmínek, kdy budete moci ovládat svůj vlastní život, a ne být ovládáni lidským životem. Aby se získala taková kontrola, potřebujete mít o tom všem tolik pravého poznání, kolik je prakticky možné. Pouze pravé poznání a skutky, konané v jeho duchu, dají vám opravdovou moc kontroly nad lidským životem, dlícím ve vás. Takto se stanete pány svého života a nikoliv hračkou jeho sil.

V případě otroků negativního stavu věci se mají tak, že po poznání faktu o svém životě a svém postavení v lidském životě budou muset – ze své vlastní svobodné vůle – rozeznat svoje vlastní postavení a projevit silnou touhu osvobodit se ze svého rozpoložení a přivlastnit si životní styl poslanců pozitivního stavu. Jedním z hlavních účelů přebývání poslanců pozitivního stavu na vaší planetě je, aby svým životním příkladem poskytli příležitost pro všechny k vysvobození se od nadvlády lidského života negativního stavu.

Vyslancům pozitivního stavu toto uvědomění si skutečnosti usnadní ovládnutí vlastního života, bez očekávání toho či onoho. Naučíte-li se neočekávat nic (co jiného než bídy se můžete dočkat v lidském životě negativního stavu ?), nebudete zraněni ani se nezklamete, když se vše nebude dít, jak byste to očekávali.

Pro agenty negativního stavu je nutné, aby si uvědomili, co jsou zač, jaký je účel jejich pobytu na této planetě a aby vyjádřili se vši poctivostí touhu být ze své svobodné vůle obrácení do pozitivního stavu. Jakmile dojde k vyslovení takového přání, pak se jim nabídnou vědomosti Nového zjevení a poskytne příležitost ke konverzi do pozitivního stavu, jakožto i k připojení se k jeho vyslancům. Tento krok platí také pro každého, kdo je v negativním stavu jinde než na planetě Nula, to jest pro všechny, co jsou v zóně vymístění a ve všech peklech.

2. Hned po získání znalostí podstaty lidského života je dalším z nejdůležitějších kroků navázání náležitých poměrů s opravdovým pramenem pravého života – Pánem Ježíšem Kristem. Tento krok vyžaduje opuštění a vzdání se všech dosavadních názorů, mínění, konceptů, idejí, systémů víry, filosofii, životního stylu a od typu bohoslužby, na němž se lpí a který se považuje za jediný pravý a vhodný. Jinými slovy: Je nutno, abyste se vzdali jiných bohů či boha ve vaší víře – a to v jakékoliv formě a pod jakýmkoliv jménem. Namísto toho máte přijmout Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, jak je zjevena v této knize, a přiznat – ze své vlastní svobodné vůle a volby – že žádný jiný bůh neexistoval, neexistuje a na věky věčné nebude existovat.

Po přijetí tohoto faktu máte pozvat Pána Ježíše Krista, aby vstoupil do veškerého vašeho jsoucná a bytí, a poprosit Jej/Ji, aby se stal vaším vrchním velitelem a pánem, který by vám dal sílu, moc, odhodlání, průbojnost a energii k účinnému přežití lidského života a k ovládnutí vlastního života. Toto vyžaduje, abyste předali všechny svůj život do rukou Pána Ježíše Krista, který ví nejlépe, co potřebujete a jaké věci jsou nejlepší pro vás osobně s ohledem na účinné přežití lidského života. Důvodem, proč je důležité mít takový vztah k Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, je to, že pouze z postavení té Přirozenosti – tím, že Sám/Sama osobně zakusil lidský život – může Pán Ježíš Kristus do vás vstoupit a vykonat práci, jaké je zapotřebí, aby se vám pomohlo přežít lidský život. A nejen přežít, ale cítit se chráněnými, bezpečnými, jistými a abyste se těšili z Jeho/Její přítomnosti a ze všeho, čím vás zaopatřil.

Tento fakt prozrazuje, že určité věci vám nebudou dány, i kdybyste o ně prosili. A to z důvodů, že ze stanoviska vašeho věčného života by mohly pro vás být s odstupem času škodlivé a mohly by způsobit, že by se váš život mohl stát ubohým a octnout se v otroctví negativního stavu. Toť důvod, proč se požaduje, aby se vše dalo do rukou Pána Ježíše Krista. Pouze On/Ona může určit – ze stanoviska Jeho/Její Absolutní znalosti vaší situace – proč a za jakým účelem jste vstoupili do lidského života, co doopravdy potřebujete po dobu vaší inkarnace do lidského života na planetě Nula.

Je nutno zdůrazňovat opět a opět, jak je nesmírně důležité zahájit osobní, soukromý a intimní poměr s Pánem Ježíšem Kristem v Jeho/Její Nové přirozenosti, zjevené ve druhé kapitole této knihy. Od této chvíle nebude přístup k jakékoliv jiné manifestaci

Boha či Ježíše či Krista či Ježíše Krista či pod jmény, jakých se jen lidskými tvory užívá, efektivní, zvláště pak po té, co se získala znalost této skutečnosti.

V případě, že lidští tvorové budou postrádat náležitou informaci a znalost o pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, jejich situace se bude hodnotit na základě jejich možností pro přijetí tohoto faktu. Jen Pán Ježíš Kristus zná všechny takové potenciály v lidských tvorech a podle toho může upravit jejich situaci a dát jim příležitost dostat se do styku se zdrojem Nového zjevení buď během lidského života, nebo až jej opustí. Odezva ze strany Pána Ježíše Krista v tomto ohledu se bude řídit buď podle přímého přijetí Jeho/Její Nové přirozenosti, anebo z pozice potenciálnosti přijetí té Přirozenosti (v těch případech, kdy z různých důvodů není žádný přístup k Novému zjevení, jenž těmto faktům učí). Nicméně, tváří v tvář tomu faktu, že negativní stav dočasně musí úplně na vaší planetě vyhrát v rozsahu co nejvíce možném, neočekávejte, že příliš mnoho lidských tvorů dostane tuto příležitost během svého manifestování v lidském životě. Vlastní volbou bude se jim vést velice špatně, i když ne vždy tak zevně, materiálně, nakořit niterně a duchovně.

Konverze agentů negativního stavu do stavu pozitivního bude od nynějška možná jenom tehdy, vyjádří-li z celého srdce, z vlastní svobodné vůle a volby, touhu a ochotu přijmout a uctívat Pána Ježíše Krista v Jeho/Její Nové přirozenosti. Jelikož Pán Ježíš Kristus ve Své Nové přirozenosti obsahuje očištěné elementy zóny vymístění, může na jejich pozvání vstoupit do těch agentů kdekoliv a hned započít proces jejich duchovního znovuzrození a transformace. Žádná dřívější manifestace Boží nemohla toto docílit přímo, osobně, soukromě a intimně. Možnost opravdového obrácení se zakládá na intimní, osobní a soukromé zkušenosti Boha v jednotlivcově mysli a srdci. Poněvadž pouze Pán Ježíš Kristus má prostředky k tomu, aby vstoupil takto do nitra kohokoliv, může díky těmto elementům pouhé vzývání tohoto Pána Ježíše Krista vykonat tento důležitý proces. Vzývání jakékoliv jiné Boží přirozenosti či formy nebude mít již účinek.

Tímto okamžikem je vzývání jakékoliv jiné přirozenosti či formy Boží, pod všelijakými jinými jmény, považováno za negativní. Fakticky stalo se to doménou a nástrojem negativního stavu k zábraně jeho otrokům a agentům přijmout pravého Pána Ježíše Krista, neboť ví, že takové staré evokace jsou bezpečné, a protože uvrhují vzývatele ještě do hlubšího zajetí negativního stavu.

Toto se tedy prohlašuje a zvěstuje po celé zóně vymístění a ve všech peklech, jakožto i v multivesmírech Stvoření se všemi jeho jsoucnými a bytími. Plné přijetí tohoto kroku určí úspěšnost a užitečnost při uplatňování všech dalších kroků v zájmu přežití lidského života.

3. Přijetí výše uvedených faktů o pravé Přirozenosti Pána Ježíše Krista určuje, jaký životní styl se má pěstovat během lidského života. Nejdůležitější aspekt tohoto životního stylu se odráží v myšlení, pojmání, cítění, zaměření, chtění a chování. Jde o to, aby se vše odvozovalo z duchovních principů, čili aby se hledělo na věci a události života dění – ať jsou nebo mohou být jakékoli – z duchovního stanoviska. Je třeba uznat, že všechno v jakémkoliv životě má duchovní původ, dopad a spouzdnačení.

V tomto ohledu je nutno, abyste upustili od pustošivého zvyku v lidském životě zanedbávat působení duchovních principů a usuzovat o všem podle zevního, neduchovního aspektu či zaměření. Máte se trénovat v myšlení, cítění, jednání, chování, chtění a v sklonech k něčemu s duchovními principy v mysli. Máte na ně myslet vždy na nejpřednějším místě a ohodnotit vše, co se odehrává ve vaší mysli a ve vašem životě z jejich stanoviska.

At' děláte cokoli, je radno, abyste před tím, než to začnete konat, vzali v úvahu duchovní důsledky svého činu a taky to, zda nutkání dělat něco přichází z pravého duchovního pramene a zda za tím stojí schválení vůle Pána Ježíše Krista. Pamatujte si, že podstata lidského života je zakořeněna, založena a spočívá na úplném znevážení tohoto faktu, či na přijetí zcela falešného, převráceného či zprzněného pojetí a praktikování těchto duchovních principů. Proto, abyste mohli duchovně přežít lidský život, musíte se odpoutat od tohoto faktoru, vlastního lidskému životu.

Není to úloha snadno splnitelná. Jdete proti všemu, čemu jste se učili, nesli si se sebou, trénovali a dosud zakoušeli. Jdete proti obrovské většině lidských tvorů. Avšak požádáte-li Pána Ježíše Krista o pomoc a podporu – a to v zájmu principu – pak se vám definitivně podaří zbavit se toho devastujícího zvyku.

Prosté pojetí těchto duchovních principů je, že všechno se ubírá od nejniternější duchovní úrovně života přes vnitřní či duševní úroveň a končí v zevní, nejzevnější přírodní úrovni; a že život nikdy nemůže povstat ze žádného vnějšího přírodního fenoménu, ale že příroda a hmota mohou být ožívovány jenom Duchem života, kdy a kde a zda vůbec je toho zapotřebí. A protože absolutní duch Absolutního života je Pán Ježíš Kristus, je to Pán Ježíš Kristus, kterého máte pojímat ve vašich myšlenkách, citech, úmyslech, vůli, jednání a chápání.

Tot' sám duchovní princip života – jakéhokoliv života. Když toto vše budete činit, pak budete moci přežít lidský život. Tento způsob je jediným odvracejícím od spadnutí do pastí lidského života, který již samotnou svou strukturou vede k mrtvému životu negativního stavu. Pamatujte si, že lidský život byl zfabrikován jenom za jediným účelem: Prokázat, že život může povstat a prospívat pomocí neduchovních principů, či z převrácených, zprzněných a zfalšovaných duchovních principů, nebo z kombinace obou; a aby byl zásobovačem lidských tvorů pro pekla mrtvého života. Žádný jiný účel pro lidský život neexistoval v době, kdy byl přiveden k plodnému dozrání.

Někteří duchovní vůdcové mezi lidskými tvory věří, že lidský život je školkou k zalidňování nebes pozitivního stavu. Jaké by to bylo „krásné“ místo takové nebe, kdyby bylo zabydleno lidským plemenem ! Můžete být ujištěni, že přítomnost typického lidského života v nebesích by způsobila to, že by se velice rychle obrátila v pekla. Také si můžete být jisti, že nic z lidského života nemůže vstoupit do nebes či přežít tam delší dobu. Než lidští tvorové budou schopni vkročit do nebe, musí projít poněkud zdlouhavým procesem změny struktury, přestavby, obnovy, vzkříšení a genetické i duchovní transformace, aby se mohla od nich odstranit ta typická lidskost. Až se toto provede, mohou tak učinit. Ale pak již nic z typického lidského života v nich nezůstane.

Pravou duchovní skutečností lidského života je, že byl zfabrikován k tomu, aby se stal školkou pro pekla, nikoliv pro nebesa. Jako kdokoliv jiný, tak i lidští tvorové mohou být spaseni od tohoto příšerného údělu spasitelským aktem Pána Ježíše Krista. Kdyby byl lidský život stvořen k tomu, aby se stal školkou pro nebesa, pak by nebyla existovala pro Pána Ježíše Krista potřeba se inkarnovat do lidského života. Jedním z mnoha důvodů pro inkarnaci Pána Ježíše Krista do lidského života bylo dát lidskému životu příležitost odpoutat se od toho strašlivého osudu, pro jaký byl zfabrikován.

Nyní at' je známo, že sledováním těchto procedur můžete značně zkrátit dobu, potřebnou pro zdlouhavý proces transformace, jen co jste pryč z této planety a zbavení hmotného těla. Proto je nanejvýš výhodné pro každého řídit se a žít podle těchto principů, má-li se vyhnout typicky lidskému osudu vedoucímu do pekel, jakožto

i urychlit proces transformace a vstupování do pravého života pozitivního stavu nebes. Právě pro tento důvod zformuloval Pán Ježíš Kristus výše popsané procedury.

4. Je nutné stále prozkoumávání vlastních záměrů, motivujících a sloužících jako hybná síla pro všechny lidské činnosti. Záměry jsou výsostně důležitou věcí a ohledem na přežití lidského tvora. Jsou jediným platným potvrzujícím faktorem při určování, v jakém rozsahu jedinec podlehe či podrobí se mrtvému životu negativního stavu.

Jak si vzpomínáte, kvalita duchovního života se ze stanoviska duchovního nemůže posoudit ze žádné jiné pozice. Lidský život se řídí dvojím standardem, rozpory a dvojsmyslností. Naneštěstí výsledky čili plody lidských aktivit jsou velmi bídným a nespolehlivým ukazatelem jakosti jejich niterného života. Přitom je to kvalita niterného života, a ne její zevnější projev, co v tomto případě rozhoduje o tom, jak je nakloněn jakýkoliv nositel lidského života – zda ve směru pravého života či ve směru mrtvého života. Nikdo neví, někdy dokonce ani sám nositel lidského života o tom vědomě neví, jaké jsou pravé úmysly a motivační faktory lidské činnosti. V nejhlubším konečném smyslu jen Pán Ježíš Kristus ví přesně, čím jsou.

Lidští tvorové jsou velkými mistry podvodu a rozpornosti. Myslí, věří, pojmají a cítí jedním způsobem, ale zároveň se chovají, jednají a dělají věci způsobem zcela opačným. Někdo může být velkým vůdcem, který všelijak přispívá k blahobytu společnosti, přitom jeho důvody pro to, co dělá a čím je, mohou být zcela špatné. Anebo může se stát, že jedinec vyjadřuje, ukazuje a projevuje zevně svou lásku a ohleduplnost vůči jiným, avšak ve stejném okamžiku je niterně přeplněn nenávisť, opovržením a pohrdáním vůči těm samým lidským tvorům či situacím, jimž prokazuje lásku a úctu. Toť pravá povaha, lidského života.

Aby se vyhnulo této nebezpečné pasti, musíte se naučit, jak systematicky prozkoumávat své úmysly a motivace a jak se účinně zbavovat všeho, co je v nich nepatřičné a nízké. Není to snadnou úlohou, protože se na vás žádá, abyste se naučili, jak putovat do nitra pomocí prostředků a metod, popsaných v páté kapitole této knihy a v knize „Kdo jsi a proč jsi zde?“.

Navíc musíte si neustále uvědomovat, že žít lidským životem znamená nevyhnutelně to, že všichni máte nějaké nižší, sobecké a nerozumné úmysly a motivace při konání či chtění čehokoli, co děláte nebo si přejete. Toto je zakořeněné ve vašich genech. Lidský život byl záměrně takto sestrojen. Pročež je nemožné, abyste byli docela svobodní od stavu, jenž je integrální částí vašeho lidského života. Musíte být realistickými, co se týká možností a ohraničení lidského života. Co však můžete dělat, je aktivně se odtaňovat od těchto nepříznivých stavů.

Nejdříve musíte přiznat, spatřit a uznat fakt, že většina vašich aktivit je otrávena nevhodným úmyslem a nepatřičnou motivací. Za druhé: Musíte vyjádřit silnou touhu zbavit se jich, nebo aspoň mít nad nimi kontrolu do té míry, aby se jimi neovlivňovalo vaše rozhodování a činnosti. Za třetí: Máte poprosit Pána Ježíše Krista, aby vám je pomohl odstranit z vašeho života a zaměnit je pozitivními atributy pravého života, aby se tak konaly věci v zájmu principů a pro žádné jiné důvody. Za čtvrté: Stane-li se, že se bezděky přistihnete při konání něčeho pro špatné důvody, s podřadným záměrem a nízkou motivací, vyznáte před Pánem Ježíšem Kristem vzniklé problémy a poprosíte o milosrdenost a odpuštění. Za páté: Máte eliminovat jakýkoliv pocit viny, jenž by mohl doprovázet vědomí takového nekalého skutku, a tak si odpustili sami sobě, aby se nemuselo neustále nosit břemeno té viny ve vašem srdci, a tak marnila vzácně cenná životní energie na pocitování viny. Za šesté: Očistíte se od všech takových stavů

pomocí prostředků a způsobů, o nichž bylo psáno v knize „Kdo jsi a proč jsi zde ?“. A za sedmé: Poprosíte Pána Ježíše Krista, aby vás ochraňoval – jak jen možno – v podmínkách lidského života, a to všemi prostředky, abyste nesklouzli zpět do stejného typu postojů, pocitů, myšlení, úmyslů, motivací a chování.

Tak tedy – abyste se vyhnuli pasti lidského života, nastražené negativním stavem, radí se vám, abyste prováděli tuto nebo podobnou práci denno denně. Pokud ji neděláte denně, spíše tak často v jednom dnu, jak jen prakticky možno, tato past je nevyhnutelná. Nenechte se uspat ve víře, že vše jde hladce a krásně a že není zapotřebí konat nějakou práci v tomto směru, protože se cítíte nádherně. Toť ta past, která vás přivede k neblahým následkům. Ve skutečnosti, v poslední době se tato práce má dělat daleko častěji, než kdy jindy předtím, a to vzhledem k nebezpečné duchovní situaci, jež existuje v přítomné době na vaší planetě a která bude existovat ve zvětšující se míře až do chvíle, kdy negativní stav se úplně ujme vlády. Jediný způsob, jak se budete moci zachránit před tak vážnou a neblahou situací, je v tom, že budete konat práci tohoto typu několikrát denně.

Závažnost každodenního prověřování vlastních intencí a motivací se nemůže nikdy dost zdůraznit. Může-li se lidský život hodnotit a posuzovat pouze podle niterných záměrů, pak je zřejmé, že takové prozkoumávání a taková práce jediné zaručují, že jedincovy záměry jsou v souladu s pravými duchovními principy. To je něco, co může zachránit před záhubou mrtvého života negativního stavu, k němuž je lidský život přirozeně veden. Na neštěstí není v přítomné době žádná jiná cesta ven z této šlamastiky.

Když se vezme v úvahu typ života, v jakém jste, pak je pro vás všechny nevyhnutelné, abyste podlehli, z času na čas, neustálým (po 24 hodin denně) požadavkům, nátlakům a propagandě negativního stavu a jeho lidského života. V těchto dnech staly se metody negativního stavu v tomto ohledu daleko více přesvědčivé a vychytralejší, než kdy jindy. Již se vůbec neužívají staré šeredné a ošklivé prostředky a způsoby. Tyto jsou pouze pro primitivy. Na místo toho byly vymyšleny a rozličné duchovní, náboženské, morální, etické a „slušné“ prostředky doprovázené zázračným uzdravováním a konáním lásky a soucitu a všemi možnými velkými znameními a divy (viz na příklad knihu „Kurs zázraků“): „aby tak mohly svést, pokud možno, i vyvolené“ (Matouš 24:24). Není snadno nenalítnout na tento druh návnad, zvláště vidí-li se nějaké pozitivní výsledky jejich práce.

Avšak, zde je opět ten háček: Lidský život se nemůže posuzovat podle okamžitých výsledků práce lidských tvorů. Dlouhodobé výsledky, obzvláště projevené po jejich tělesné smrti, ty platí. Ale hlavně niterné záměry a důvody, proč se vše dělá – to je něco, co se doopravdy počítá.

Lidští tvorové v pohodlnosti zapomněli, co Pán Ježíš Kristus řekl ve shora parafrázovaném sdělení v evangeliu Matoušově, kapitola 24, verše 24 a 25, kde se říká: „Hle, řekl jsem vám to předem.“ Očividně jedním z rysů lidského života je velice krátká paměť a opojenost všemi těmi „zázračnými“ skutky, prováděnými agenty negativního stavu (vlci v beránčím rouchu). Mějte se na pozoru před těmito přesvědčivými léčkami! Nebudete-li denně několikrát konat niternou pout', pak je nebezpečí, že počnete naslouchat tomu, co přichází zvenčí a co umlčí tichý hlas, vycházející z vašeho nitra. Postupně dojde k tomu, že se to stane vašim denním zvykem – poslouchat to, co oni říkají, a ne, co říká vaše Nejniternější duchovní mysl. Následkem toho zapomenete prověřovat své záměry a motivace, a pak se velmi rychle octnete v otroctví a zajetí negativního stavu. Této pasti se můžete vyhnout, jestli se budete řídit dle těchto procedur.

Jako přímý důsledek denního prozkoumávání svých intencí a znalosti faktu, že nikdo mimo Pána Ježíše Krista neví, co jsou pravé intenční a motivační faktory lidského jednání, - je nutno, abyste se za každou cenu vyvarovali soudit jiné v jakékoliv formě a podobě. Nejběžnější tendencí lidského života je ukazovat prstem na jiné, zatracovat je, odepisovat je a soudit jenom podle pozorování jejich zevního chování, s velmi nepatrným nebo žádným ohledem na niterné či duchovní důvody, proč se chovají tak, či onak.

Důležitým principem zde je přiznat a přijmout fakt, že každá lidská bytost má právo a výsadu jednat, či být taková, podle toho, jaký si vybere způsob svého jednání nebo bytí. Existuje mnoho důležitých důvodů pro tyto volby. Nikdo nemůže vědět o těch důvodech kromě samého jedince (většinou neuvědoměle) a Pána Ježíše Krista. Je to věcí niterné důvěrnosti každého jedince. Aniž takové lidské chování nepředstavuje zřejmé nebezpečí pro druhé, musí se přijmout tak, jak je, bez pokusu o souzení a odsouzení.

Náležitým duchovním postojem v tomto ohledu je být ohleduplným, chápacím, přívětivým, uznalým, tolerantním a uvážlivým vůči lidským tvorům, tak jak jsou, aniž by se jim něco vnucovalo proti jejich svobodné vůli a volbě (výjimkou ovšem jsou případy vyložených vrozených zločinců, jejichž životním účelem je uvrhnout všechny ostatní do tenat životního stylu negativního stavu. V takových případech je vaší povinností se bránit proti podobným násilnostem).

Abychom opět zopakovali: Tento princip je platný, pokud lidské chování není někomu či něčemu nebezpečné. Je-li tomu tak, pak je povinností vaší duchovní lásky držet na uzdě takové počínání pomocí zákonných a jiných zákroků, které jsou přístupné a přijatelné ve vaší obci či zemi.

Fundamentálním principem zde je vypěstovat postoj láskyplnosti, laskavosti, jemnosti a něžnosti, doprovázený zpytující moudrostí a intuicí v procesu sdílení těchto vybraných pocitů jiným a konání všeho v zájmu principu, neboť tak tomu má být. Je nutno neustále prosit Pána Ježíše Krista o darování schopnosti k tomu, aby se takový postoj vypěstoval a byl důsledně uplatňován ve vlastním životě. A opět, toto není snadno splnitelná úloha, vezme-li se v úvahu pravá povaha lidského života, jenž je vybudován na úplně jiných předpokladech. Přesto však, projeví-li se silně touha, vůle a úmysl být, konat a mít vztahy takto, je možno získat životní styl v souladu s tímto principem. Mějte na mysli, prosím, že jste-li s to vypěstovat a pevně ustanovit ve vašem životě všelijaké nenáležitě návyky, pak v procesu těchže snah a těžké energie dokážete nejen zlomit ty zvyky, ale i ustanovit druh takového chování, jaké je docela protichůdné vůči některým z vašich bláhových a destruktivních návyků. Ačkoliv je daleko snazší pro lidské tvory ustanovit negativní a sebeničivé zvyky – vždyť lidský život již svou povahou je přirozeně nakloněn tím směrem – přesto schopnost k provádění těchto věcí má sama v sobě pozitivní konotaci. Může se použít ke zlomení toho návyku a k vyvinutí životního stylu v souladu s pozitivními duchovními principy. Energie pro obě alternativy je stejná.

Jak si pamatujete, dokonce i mrtvý život negativního stavu existuje pouze proto, že existuje pravý život pozitivního stavu. Životní energie vyzařující neustále z Absolutního pramene – Pána Ježíše Krista, je v případě negativního stavu zneužita pro údržbu mrtvého života. Nebýt tohoto faktu, žádný negativní stav by nikdy nemohl existovat. Toť důvod, proč je řečeno, že energie je stejná pro obě alternativy. Rozdíl je pouze ve směru a náklonnosti. Lidský život byl strukturálně tak zfabrikován, aby „přirozeně“ tíhnul směrem k mrtvému životu negativního stavu. To předurčuje lidské

tvory, aby si vypěstovali špatné a sebe – ničivé návyky snáze, než pozitivní postoje. Ze své pozice profesionála, Petře, víš velmi dobře, že tomu je vskutku tak.

To však neznamená, že lidé postrádají schopnost k překonání této nepříznivé situace. Kdyby tomu tak bylo, pak by nemohli mít žádný pocit viny a odpovědnosti ze svých činů. Lidský život na základě nutnosti jeho jsoucna a bytí, je plně vybaven všemožnými schopnostmi, z nichž je nejdůležitější schopnost změnit se. Tato schopnost prostupuje všemi formami sentientního života – pravého pozitivního života, mrtvého života negativního stavu i lidského života.

Máte si pamatovat, že negativní stav a jeho lidský život byl povolen, aby došel plodného dozrání jen pod jednou podmínkou - mít schopnost kdykoliv se změnit a zachovávat svobodnou vůli i svobodu výběru tak učinit. Žádné jiné podmínky by nebyly přijatelné. Jinak by se stalo, že lidští i jiní tvorové v peklech by byli uvězněni navěky v jednom stavu či životním stylu. Taková nemožná situace by byla v rozporu s pravou Přírozeností Pána Ježíše Krista. Kdyby tomu bylo tak, pak by nebylo třeba, aby se Pán Ježíš Kristus vtělil do negativního stavu. A nejen to: Při takové nemožné situaci všechna práce Pána Ježíše Krista během pobytu na planetě Nula i ve všech peklech by byla marná, neproduktivní a nevedoucí nikam. Jaký by byl účel takové inkarnace a vstupu do pekel, jestli by tam nikdo neměl schopnost se změnit ?

Nepřetržitá věčná spasitelná moc Pána Ježíše Krista je možná jenom proto, že jak v nehlubších peklech pseudotvůrců, tak i u lidských tvorů na vaší planetě je zachován tento životně a osudně důležitý dar Pána Ježíše Krista – schopnost se změnit čili být znovuzrozen. Jak tvůj pokrevní a duchovní bratr Rev. Dr. Ivan D. Franklin, Petře, rád a správně říká: „Člověk dědí nutnost přerodu“.

Takže majíce tuto schopnost a těšíce se z ní, nemají lidští tvorové žádnou omluvu pro pokračování ve svém ničivém a sebeničivém životním stylu. Jsou úplně schopni změnit se a zlomit své návyky v tom či onom chování.

Z tohoto důvodu každý se může naučit stát se milujícím, moudrým, laskavým, jemným, ohleduplným, chápavým, tolerantním, respektujícím, oceňujícím a přijímajícím druhé takové jací jsou, bez odsuzování, zatracování, spílání, bez odepisování někoho a ukazování na něj prstem. Naučíte-li se jednat takto, pak snadněji přežijete lidský život.

6. Jako každý v pravém životě stvoření Pána Ježíše Krista, tak i lidská bytost není opuštěna. Je neustále ve společnosti jiných lidských bytostí. Tento fakt vyžaduje u každého, aby si vytvořil určitý postoj i vztah vůči jiným. V pravém duchovním významu tohoto faktu je vztahem nejvhodnějším a nejsprávnějším ten, který se řídí principem společného jmenovatele. Co či kdo je společný jmenovatel všech sentientních entit bez ohledu na to, v jakém životě přebývají ? Jak je zřejmé z řečeného ve shora uvedeném bodě č.5, je to schopnost volit a změnit se. Schopnost volit a měnit se je jedním z nejdůležitějších činitelů veškerého sentientního života. Zahrnuje v sobě Zákon svobody a nezávislosti formulovaný dříve. Bez schopnosti činit výběr a podstoupit změnu by se žádný sentientní život neudržel. Vždyť je založen na principu sdílení, dávání, přijímání, vzájemného oplácení atd., a to v zájmu samotného principu. Tento princip požaduje, aby život všech sentientních entit byl vybaven schopností volit a měnit se.

Tajemství v této situaci je fakt, že schopnost volit a měnit se je podstatou samotného života všech sentientních entit bez ohledu na to, jaký je to život (pravý, mrtvý či lidský život včetně nesentientního, který závisí na této schopnosti sentientního života).

Toto je jedna z nejdůležitějších schopností – je darem života od Pána Ježíše Krista, který/která je v Absolutním stavu a Procesu Absolutní volby a Změny. Toť jeho/její Tvůrčí princip. Avšak tento fakt obsahuje jiné velké tajemství. Pán Ježíš Kristus je přítomen v každém bez ohledu na to, jak je dobrý či zlý, a to v této jeho schopnosti volit a měnit se. Kvůli tomuto fundamentálnímu faktu je společným jmenovatelem všech sentimentních entit i lidských tvorů sám Pán Ježíš Kristus.

Tento faktor ustanovuje vhodná duchovní pravidla, na nichž jsou vybudovány všechny lidské vztahy, jakožto i vztahy všech sentimentních entit bez výjimek a výhrad. Princip tohoto vztahu může být formulován v následujícím ustanovení:

Navazujte vztah jdoucí od Pána Ježíše Krista ve vašem nitru k Pánu Ježíši Kristu v nitru jiných. Milujte Pána Ježíše Krista v sobě a milujte Pána Ježíše Krista v jiných. V takové lásce je její pravá moudrost.

Takto se můžete vyhnout milování a schvalování všeho zlého, nepravdivého, neřestného a zvráceného v lidských tvorech. Jelikož nic povahou protivného není v Pánu Ježíši Kristu, pak tím, že Jej/Ji milujete v sobě i v jiných, odvrhujete negativní stav s jeho zly a nepravdami. Milovat sama sebe a svého bližního ve skutečnosti neznámá nic jiného, než milovat Pána Ježíše Krista v sobě a ve vašem bližním. Tou láskou potvrzujete svoji pravou totožnost i pravou totožnost svého bližního. Pravá totožnost může přicházet jenom od Pána Ježíše Krista. Všechny jiné tak zvané totožnosti, viděné v mrtvém životě i v lidském životě, jsou uměle zfabrikovány a navrženy na pravou identitu, která je jimi uvězněna a jejíž funkce se jimi znemožňuje. Bez takových falešných identit se lze zcela obejít. Takže máte ve vztazích s jinými lidskými tvory brát v úvahu faktor volby a změny, který je v každém obsažen a ve kterém je přítomnost Pána Ježíše Krista. Mít vztahy z jiné pozice vede k mrtvému životu negativního stavu. Negativní stav je vybudován na vztazích, které v žádné pozici nevyvěrají z Pána Ježíše Krista. Namísto toho jsou vybudovány na principu vztahovosti „ode mne ke mně v jiných“. „Ke mně v jiných“ znamená, jak jakýkoliv vztah může být prospěšný mně. To také znamená, že jiní jsou zde kvůli mně, takže já je mohu využívat a zneužívat podle libosti. Žádný jiný ohled neexistuje v mrtvém životě negativního stavu. Toť jeden z mnoha důvodů, proč je mrtvý. Jiní jsou užíváni pro vlastní nízké účely. A protože všichni to dělají se všemi, jsou všichni mrtví. Jediná věc, která jim poskytne jakýsi náznak toho, že jsou žijící a naživu, je jejich schopnost volit a měnit se. V této specifické schopnosti je přítomnost Pána Ježíše Krista v nich. Ovšem oni zapírají a odmítají tuto přítomnost. Tímto skutkem účelně a bláhově vylučují svou přítomnost v Pánu Ježíši Kristu, a tak sami sebe dělají mrtvými. Pravé bytí naživu a žití je možné pouze díky této reciproční přítomnosti. Jedinec může být přítomen v Pánu Ježíši Kristu, a tedy být živým, jenom vtom případě, uzná-li, potvrdí-li a přijme-li fakt, že Pán Ježíš Kristus je v něm. Není jiné cesty.

Když jednou přiznáte, že máte Jeho/Její přítomnost v sobě a že vaše přítomnost je v Něm/Ní, pak vytvoříte společný jmenovatel svých vztahů k jiným, od Pána Ježíše Krista ve vás k Pánu Ježíši Kristu v jiných. Takovýmto konáním budete moci snadno přežít lidský život.

7. Když jednou získáte plné pochopení toho, co je život – jak je zjeveno v této knize – a jakmile si uvědomíte, že veškerý život je a existuje volbou a schopností se měnit, tak je na vás, abyste ustanovili vhodný postoj vůči samým sobě a vůči svému osobnímu a

soukromému životu. Jde o záležitost sebezacházení a sebevztahovosti, jež byla rozsáhle prodiskutována v knize „Poselství z nitra“.

V souvislosti s tímto principem se požaduje, aby se poznal fakt, že váš život v lidském životě má nějaký důležitý účel. I když nejste schopni vědomě jistě znát, jaký je účel vašeho života v lidském životě, přesto tento velmi důležitý účel má. Jinak byste nebyli naživu a žijícími v podmínkách, v situaci a ve stavu, v jakých se nacházíte.

Byť se zdržujete v lidském životě jenom na chvílku, váš lidský život slouží důležitému účelu. Toto uvědomění vyžaduje, abyste vypěstovali vhodný a správný vztah sami k sobě, máte-li úspěšně přežít lidský život. Nejdůležitějším aspektem této sebevztahovosti – ze stanoviska principu volby a změny – je převzetí plné zodpovědnosti za vlastní život a za všechno, co se s ním přihodí. Jste na planetě Nula a v lidském životě v důsledku vlastní volby. Nehledě na to, zda si vědomě pamatujete či nikoliv, že jste si to vše sami svobodně zvolili, přesto at' je vám známo skrze toto Nové zjevení Pána Ježíše Krista, že to byl váš výběr. Tím, že jste provedli takový svobodný výběr, jste povinni ujmout se zodpovědnosti za všechny důsledky, následky a výsledky té volby. Jak si vzpomínáte, bez nich váš život nemůže potvrdit svoji platnost.

Aby se tudíž mohlo vyhnout léčkám mrtvého života negativního stavu, nemáte nikdy nikoho obviňovat, a to žádným způsobem ani v žádném případě za nic, co se děje ve vašem životě v daném okamžiku a na daném místě, nehledě na to, jak moc se to zevně jeví, že někdo jiný je příčinným faktorem událostí ve vašem životě. Pamatujte si, že svou vědomou či nevědomou (většinou nevědomou) volbou dostáváte se do situace nebo se přivádíte do stavu, v němž zakoušíte, poznáváte a účastníte se všeho, co se vám přihodí. Proto jenom vy jste zodpovědní za vlastní život. Nikdo nemůže od vás převzít tuto zodpovědnost.

Jak si vzpomínáte z předešlé kapitoly, je mrtvý život negativního stavu založen i na popření a odmítnutí jakékoliv zodpovědnosti za cokoli a na výčitkách a obviňování a na zavádění či svádění své šlamastiky na někoho a něco. Neujímáte-li se po právu zodpovědnosti za všechny aspekty vlastního života, pak podporujete negativní stav. Skončíte v mrtvém životě.

Pokud si vzpomínáte, přirozenost lidského života byla zfabrikována takovým způsobem, aby se usnadňovalo jeho hostitelům vyhýbat se zodpovědnosti a vždy nalézat nějakou vnější omluvu za své činy. Tendence zde je projektovat nebo přesunovat vinu a zodpovědnost na někoho či něco jiného. Projekce a posunutí viny jsou přirozenými průvodními jevy lidského života.

Tím, že máte schopnost volit a měnit se, můžete se vyhnout této léčce převzetím plné zodpovědnosti za vlastní život. Tímto způsobem lidský život se může přežít bez podlehnutí jeho převrácené, zfalšované a zprzněné povaze. Taková zodpovědnost vyžaduje odpovědný postoj, správné sebezacházení a sebevztahování. Především má se uznat a akceptovat fakt omezenosti, izolace a separovanosti lidského života. Tím, že jste nositelé lidského života, musíte vzít v úvahu vlastní ohraničené potenciály, schopnosti a nadání. Za druhé: Máte fungovat plně v rámci svých potenciálů, schopností a ohraničeností, aniž byste se podceňovali či přeceňovali. Za třetí: Máte být spokojeni a těšit se z toho, z čeho sestáváte, a ne dychtit, nezřízeně toužit a horoucně si přát něco, co není obsahem vaší bytosti. Jsou přece určité meze toho, co lidský život může nabídnout. A i to, v těch mezích je převráceno, zprzněno a zfalšováno. Za čtvrté: Máte zacházet sami se sebou s respektem a sebeuznáním, věduce, že jste nositelé společného jmenovatele všeho – volby a změny, v nichž je

přítomnost Pána Ježíše Krista. A za páté: Máte vše to konat ne pro žádné jiné důvody, než kvůli samotným principům, neboť takto konat je správné.

Budete-li ve všem takto postupovat, pak se zdárně vyhnete léčkám mrtvého života negativního stavu v rámci lidského života. Tak se vám podaří úspěšně přežít lidský život.

8. Povaha lidského života se projevuje svou jednostranností a zkřiveností, nevyrovnaností, přeháněním, kymácením od jedné krajnosti k druhé. Pro tuto jeho povahu je nesmírně důležité, abyste se naučili vyhýbat se zmíněné pasti tím, že budete nepřetržitě držet v rovnováze všechny aspekty svého života. Proces takové práce byl rozsáhle vylíčen v knize „Chápání a naplnění vašeho pozemského života“ kam se čtenář této knihy odkazuje.

V souvislosti s tímto bodem je nutno si uvědomovat tento fakt o lidském životě a vypěstovat sklon, potřebu a touhu ke zdoání této situace.

V nejzazším smyslu, může pouze Pán Ježíš Kristus, z pozice Své Absolutní přirozenosti, přivést do rovnováhy život kohokoliv. Pročež se vám radí, abyste požádali Pána Ježíše Krista ve vás (pamatujte, že je přítomen ve vaší schopnosti volit a měnit se !), aby vám pomohl získat zdravější postoj vůči vlastnímu životu. Musíte se naučit o to prosit. Pán Ježíš Kristus, tím, že respektuje vaši svobodu volby a váš osobní životní styl, zdráhá se něco pro vás dělat, nepožádáte-li o to sami. Jinak by narušoval Zákon svobody výběru. Změna jakékoliv situace může nastat jenom v tom případě, zvolí-li se svobodně ji změnit. Tedy je nutno, abyste přistoupili k Pánu Ježíši Kristu s prosbou, v níž byste uvedli, že byste rádi žili životem vyrovnanějším a duchovně vhodnějším.

Avšak je nutno, abyste stále měli na zřeteli fakt, že vinou samé své povahy je lidský život nadělen určitými ohraničenostmi, co se týká procesu jeho rovnováhy. Plná vyrovnanost, jaká je v pravém životě pozitivního stavu, nemůže se nikdy docílit v rámci lidského života, pro ten prostý důvod, že byl záměrně tak uspořádán, aby byl nevyrovnaný. Jinak by negativní stav nemohl zobrazovat důsledky, následky a výsledky své pravé povahy. Není možný žádný negativní stav ve stavu vyrovnanosti.

Již tím, že dlíte v lidském životě, nacházíte se ve stavu nerovnováhy samotné. Volba účastnit se lidského života byla volbou účastnit se života nevyváženosti. Tato situace se nemůže úplně překonat, dokud prodléváte v lidském životě. Nicméně může být zmírněna, modifikována a značně pozměněna posunutím směrem k vybalancovanému spektru.

Tím, že budete věnovat stejnou pozornost všem aspektům svého života – od nejnítěrnějšího duchovního aspektu přes prostřední duševní aspekt až k nejvíce zevnímu aspektu, budete moci zdolat devastující přirozenost lidského života, projevující se nepřetržitou jednostranností či uhýbáním a nevyvážeností.

Naneštěstí struktura lidského života na vaší planetě je taková, že vás činí zcela závislými na činitelích, kteří se zdají být mimo vaši kontrolu. Musíte jíst, pít, oblékat se, mít kde bydlet atd.. Všechny tyto faktory vyžadují peníze. Peníze jsou krví života negativního stavu – jsou falešnou duchovností. Abyste mohli mít peníze, musíte se věnovat určitým pracovním činnostem. Tyto činnosti a zabývání se obstaráváním živobyť; placení účtů (vše něco stojí !) atd., okrádá vás o většinu času a nutí vás, abyste žili jednostranným, nevyváženým lidským životem. Toť záměrná nástraha negativního stavu na lidský život, aby tak držel lidské tvory ve svých spárech. Na

konci dne vaše fyzické tělo je tak zdoláno únavou, že sebou hodíte na postel a jdete spát nebo jste s to jen se dívat na televizi, nemajíce čas ani energii, abyste mohli pečovat o jakékoliv jiné aspekty svého života. Příští ráno se probouzíte přesně takovými, jakými jste byli předešlého dne. A toto se táhne stále stejně až do chvíle, kdy „natáhnete bačkory“, abychom použili lidového rčení, nebo až půjdete do důchodu. A to ještě máte štěstí, budete-li moci jít do penze a zbude vám ještě dost let, abyste mohli dělat něco tvůrčího a v zájmu vybalancování svého života.

Je samozřejmé, že běžnou tendencí po odchodu do penze je vrhnout se do opačné krajnosti. Konec konců lidský život je vybudován na extrémech. Jeden se věnuje všemožným odpočinkovým aktivitám a všelijakým „koníčkům“, aniž by bral v úvahu jiné aspekty vlastního života.

Aby se vyhnulo této situaci – aspoň do určité míry – je nutno trénovat využití volného času – během oběda, o dopoledních i odpoledních pracovních přestávkách, jakož i velmi brzo ráno a krátce po práci, k vcházení do nitra a prozkoumáváním potřeb jiných aspektů vlastního života způsobem, jaký se popisuje v knize „Chápání a naplnění našeho pozemského života“.

Tot' jediná cesta, jak se vyhnout pasti negativního stavu, vložené do života lidských tvorů. Ovšem takové praktické pokusy o vyrovnávání života v míře co možná největší, za okolností a v rámci ohraničeností lidského života, budou mít daleko větší hodnotu po odchodu z lidského života. Takové praktikování napomáhá k ustanovení životního stylu v souladu s přirozeností pravého života pozitivního stavu a dovoluje, aby se do něj vstupovalo daleko rychleji, bez potřeby setrávat v mezisvětě duchů příliš dlouho. Takže vykonávat tuto věc v zájmu samotných principů má mnohé výhody věčného charakteru, nejen pro omezený lidský život. Tot' jedna z cest, jak přežít lidský život.

9. Ve srovnání s pravým životem, prodlévání v lidském životě je složité a obtížné. Tato situace vyvěrá z faktu, že lidský život je vymezen, izolován a separován od všeho a všech v jiných projevech života. Lidští tvorové jsou připoutáni k životu, jaký je sotva vhodný pro přežití na planetě Nula. Pouze atmosférické, ekologické a biologicko - chemické podmínky jeho těla jsou sto udržovat lidský život na živu a žijícím. Žádné jiné okolnosti a podmínky nejsou vhodné pro život lidských tvorů. Ti nemohou opustit svou planetu, aby jejich fyzická těla nepodlehla úplné zkáze v kosmickém vakuu či v podmínkách existujících na jiných planetách, dokonce již v oblasti jejich vlastní Sluneční soustavy. Aby mohli přežít za takových okolností, musí nosit velice těžkopádné zařízení, omezující je ještě více v pohybu a jejich činnostech. Tyto a ještě mnohé jiné obtíže a komplikace jsou specifické pro lidský život.

Aby se to ještě více nekomplikovalo a nedělalo ještě obtížnějším, radí se, aby každý konal jen tolik, na kolik je nadán, bez mrhání energie na něco, pro co nemá nadání. Účelem zde je soustředit všechny životní energie na vyvinutí potenciálů a darů do největší plnosti jejich kapacity, aniž by se očekávalo více, než může být docíleno v rámci přírodní omezenosti osobního života.

V souvislosti s tímto bodem jde o dvojí záležitost. Za prvé: Určit, jak, pro co a pro koho jsou tato obdarování, tyto schopnosti a životní energie použity. Slouží dobrému účelu ? Anebo jsou využívány k zvětšování negativního stavu ? Uskutečňují se v zájmu principu, s dobrým a pozitivním úmyslem, pro správný důvod a s náležitou motivací ? Anebo jsou zneužity ve službách zla a nepravd, vedoucí k mrtvému životu negativního stavu ? Za druhé: Plní se každodenní povinnosti a závazky v rámci vlastních vloh, schopností a darů podle všech schopností, s nerozdělenou pozorností,

s radostí a potěšením a v zájmu principu, anebo jsou jen zátěží, břemenem, rutinou a monotónností všedního života, které se musí vykonávat kvůli přežití ?

Náležitým duchovním přístupem, jaký podkopává negativní aspekt lidského života, dává mu jakési pozitivní spouzdnačení, je dělat vše nejlépe v jakékoli situaci a práci, při každém zaměstnání a povolání, při jakékoli povinnosti a ve všem ostatním, co máte, v zájmu principu, neboť to je to pravé a tak tomu má být. Činí-li se to, pak je možné úspěšně přežít lidský život a zároveň se buduje dobrá a pevná základna k vstupu do pravého života, až se opustí lidský život. Aby se vypěstoval tento životní styl, jest nutno pečlivě hodnotit vlastní život s ohledem na zmíněné záležitosti a sledovat, co by se mohlo učinit pro zlepšení vlastní situace v tomto ohledu. Věrným vykonáváním vlastních životních povinností a závazků v zájmu principu činíte svůj život méně obtížným a méně komplikovaným. A toto jej dělá ještě více schopným přežití.

10. Jeden z hlavních činitelů, které udržují mrtvý život negativního stavu naživu, je jeho strnulost a intolerance vůči novým ideám, konceptům a změnám. Negativní stav je rád takový, jaký je. Jediný směr, jaký toleruje, je směr, v němž se stává více záporným. Být více negativním nevytváří žádnou změnu či rozdílnost. Zlo a nepravda jsou zlé a nepravdivé bez ohledu na to, v jakém stavu či stupni. Jinými slovy: Povaha negativního stavu je být zabeđené mysli.

Lidský život byl sestrojen tak, aby v něm nesmírně obtížně nebo jen velmi pomalu docházelo k význačným změnám, zvláště a hlavně v lidské mysli a v lidských postojích, jednáních a systémech víry, kde na změně nejvíce záleží. Jedinou změnou a jediný pokrok, jaké negativní stav a lidský život podporují a podněcují, je v oblasti technologie a vědy, neboť tyto jsou pouze zevního rázu a slouží účelu negativního stavu – rozšiřovat sféru jeho vlivu co možná nejdále a nejhlouběji. Pro tuto povahu lidského života, je lidským tvorům velmi zatěžko změnit své názory, mínění, systémy víry, náboženství, filosofie a cokoli v tomto ohledu. Mají sklon lpět urputně na přivlastněném systému. Tímto se stávají bytostmi se zabeđenou mysli a často jsou nenávislnými vůči všemu, co není součástí systému jejich víry. Můžete to vidět v celé historii lidského života, v jejímž průběhu se lidští tvorové nepřetržitě navzájem zabíjejí, neboť vyznávají či věří v rozdílné ideje nebo náboženství nebo jiného Boha či co všechno tam mají.

Toto je velice nebezpečná situace. Jsouce takovými, mají lidští tvorové malou šanci dostat se ven ze spárů negativního stavu a jeho mrtvého života. Takto si tedy přivlastňují lidští tvorové životní styl negativního stavu, a tím se automaticky odsuzují k pobytu v peklech. Abyste se mohli vyhnout této situaci, radí se vám, abyste činili dvě věci:

Za první: Mějte vždy mysl otevřenou, buďte flexibilní a hotoví ke změně, kdykoliv je toho třeba. Za druhé: Nikdy se neztotožňujte rigidně se žádnými názory, míněním, náboženstvím a systémy víry v lidském životě, které jsou s to uzavřít vám možnost duchovní progresu a získání a chápání skutečné pravdy.

Jak si pamatujete, realita pravého života je v nepřetržitém procesu změny, modifikování, novosti a všeobecného pokroku. Nestagnuje, jak to dělá negativní stav. Ustrnulé, nezměnitelné, dogmatické a doktrinářské názory, pojmy a ideje jsou životem negativního stavu. Nikdy se v tomto ohledu nemění. Jsou proto stagnující zplozeny mrtvým životem negativního stavu. Vylučují přítomnost Pána Ježíše Krista, zvláště v Jeho/Její revoluční Nové přirozenosti.

Jeden z hlavních faktorů, přivádějících negativní stav k šílenství a zuřivosti, je změna v Přirozenosti Samého/Samé Pána Ježíše Krista. Protiví se, popírá a zamítá ji co nejzlomyslněji a nejprudčeji, protože podkopává samý život negativního stavu – jeho strnulost a stagnaci.

Přijetí Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista znamená, že budete mít svou mysl otevřenou a budete připraveni vnímat, rozlišovat, chápat a dostávat nové aspekty Absolutní pravdy Pána Ježíše Krista, zjevované v postupných krocích. Toť neúčinnější, nejvýkonnější a nejúspěšnější způsob, jak přežít radostně lidský život a jeho duchovní, duševní a genetickou džungli.

11. Jak již bylo uvedeno několikrát dříve, jednou z hlavních charakteristik lidského života je dvojí standart a rozpory, na nichž je vybudován. Pouze lidští tvorové jsou schopni si myslit jednu věc a říkat pravý opak; cítit jedno a vyjadřovat opačné; znát, co je pro ně náležité a správné, a přece se chovat v rozporu s tou znalostí; znát, co je dobré a pravdivé, a přesto nadále být zlými a žít životem nepravdy. Žádná jiná sentientní entita kdekoli v jinde neprojevuje takovou ohavnost. Toto je nejobtížnější záležitost pro lidský život a jeho nosiče. Lidští tvorové jsou tak na toto navyklí, že žádná možnost jiné modality žití pro ně není myslitelná. Při vstupu do duchovního světa po fyzické smrti svých těl jsou šokováni takřka až k zbláznění, jakmile objeví, že více již nemohou skrývat pravou povahu a způsob svého myšlení, citění a svých záměrů. Všechno je tam otevřené.

Protože nemají již déle žádnou možnost tajit své úmysly, myšlenky a city, mnozí z nich se stávají zuřivými a rebelují proti takovému uspořádání. Tímto činem si automaticky volí pobyt v nějakém z pekel, kde tvorové s podobnou povahou tvoří vlastní společnost, jež se snaží nejhorším možným způsobem pokračovat v podvodné modalitě svého bývalého lidského života. Toto je nejpaličatěji zachovávaný kámen úrazu lidské schopnosti duchovního pokroku.

Pravý život pozitivního stavu nesnáší dvojí normu a rozpornosti. Ba ani nelze se dostat do jeho těsné blízkosti s takovým typickým lidským postojem. A přece je tento postoj přímo zabudován do struktury lidské mysli a do všech genů nervové soustavy. Lidští tvorové jsou tak násilně omezeni, „zdrátováni“ či uzpůsobeni od samého okamžiku svého početí. Neznají žádný jiný život. Nemají žádnou zkušenost žití za jiných okolností. Od samého nejranějšího dětství, ba ve skutečnosti již od prvního dne svého fyzického narození, jsou trénováni k tomu, aby uměli skrývat své pravé myšlenky, city, emoce a úmysly a aby dovedli předstírat, že myslí, cítí a mají v úmyslu činit něco jiného. Jsou tak naladováni, tak se jim vymývá mozek, a naznačuje se jim, aby se chovali tímto způsobem. „Není to hezké říkat, co cítíš ! Nehodí se, aby muž brečel ! Není pěkné o tom povídat ! “ To jsou výroky, kteréž doprovázejí lidský život od kolébky až do hrobu.

Aby tedy lidští tvorové mohli přežít, učí se předstírání a přetvářce. Být takovými je pro ně tak přirozené, jako dýchání. A v určitém bodě jsou tak dobře natrénováni v tomto způsobu života, že si už dále nevnímají diskrepancí, rozporů, předstírání a dvojích standardů ve svých životech. Jakmile se dostanou až tak daleko, pak situace se stane pro ně duchovně nebezpečnou. Bude to jistá cesta k mrtvému životu negativního stavu.

Aby se bylo možno vyhnout této nanejvýš zlořádné, vychytralé a účinné pasti, pak je nutno přistoupit k znovunacvičení se v tom, jak sladit své city, myšlenky, emoce a úmysly s vlastním jednáním, vlastními skutky a postoji. Ale toto je věru jeden z nejtěžších úkolů. Pocítíte-li na příklad nutkavost vyjádřit pravé pocity a myšlenky o

svém šefovi, kterého nemůžete vystát a který vám nepřetržitě leze na nervy, můžete ztratit práci a živobytí. Tak přece nepřezijete. Toť důvod, proč musíte znovu natrénovat způsob myšlení a cítění, jak bylo nahoře ukázáno. Začnete-li myslet a cítit o jiných lidských tvorech i o svém šefovi v pozitivním duchu a dobrodušně – bez ohledu na to, jak jsou zlí či špatní, nehledě na to, jak jste podle zevního uvážení v právu, pak nebude vůbec zapotřebí cokoli předstírat. To, jak ustanovit tento druh unifikace všech aspektů mysli a chování, má co činit s tím, jak se stýkat s jinými lidskými tvory způsobem popsáním shora v bodě šestém. Milujte je a myslete na ně pozitivně kvůli Panu Ježíši Kristu v nich - v jejich schopnosti volit a měnit se. Tak se stane, že všechny vaše záměry budou nově namířeny k Pánu Ježíši Kristu, a ne na jejich negativní osobnosti a ošklivé chování.

Znovu se musí zdůraznit, že toto není snadné a vyžaduje mnoho úsilí. Avšak požádáte-li Pána Ježíše Krista, dlícího ve vás, pak uspějete ve svém usilování. Avšak, jako u všeho jiného, prosba se nemá učinit pro jiný důvod, než v zájmu samotného principu, neboť to je tak správné a vhodné a protože tak tomu má být. Jinak to nebude působit. V tomto ohledu je radno požádat Pána Ježíše Krista, aby vám pomohl ustanovit nejdříve stálý postoj, při kterém by se vše konalo jenom v zájmu samotných duchovních principů. Tak se stane, že se vyhnete léčkám negativního stavu při požadování věcí kvůli něčemu jinému. Tento bod poukazuje na to, jak je důležité, abyste pracovali nad svým přetrénováním se do modu myšlení, cítění, chtění, zamýšlení a chování, má-li se přežít lidský život a máte-li se vyhnout za každou cenu jeho rozporům, předstírání, dvojím standardům a přetvárkám.

12. Jinou léčkou mrtvého života negativního stavu pro lidský život jsou lidské sklony budovat všemožné tradice, obyčeje, kultury, náboženství, instituce a organizace, které se samy sebou stávají posvátnými. Jakmile se takové útvary ustanoví, pak ovládnou a ovlivňují lidský život ve všech jeho aspektech, diktujíce svá pravidla, zákazy, tabu a početná omezení, která ohraničují lidský život v jeho vnímání i projevu do nejkrajnějšího stupně.

Tím, že lidé nemají žádný přístup ke své duchovní mysli či k pravému životu pozitivního stavu, rodí se v úplné nevědomosti, takže se musí učit pomocí zevnějších prostředků. Nemají tedy přístup k zákonům, regulím a principům, které jsou zakořeněny v každé pozitivní entitě od samého okamžiku jejího početí. Pozitivní sentientní entity nepotřebují, aby jim někdo říkal, co mají dělat, neboť to vědí ze svého nitra od samého okamžiku vdechnutí jejich osobního života.

S lidskými tvory tak tomu není. Nic neznají vědomě, co se nejdříve nenaučí ze zevnějšíku. Toto je neobvyklé, nepřírozené, abnormální, patologické, nemožné a prapodivné uspořádání lidského života. Jak bylo již mnohokrát řečeno, je lidský život uzpůsoben přesně takto za tím účelem, aby se jim zobrazil život nevědomosti. Při uspořádání tohoto druhu stává se zcela přirozeně, že se lidští tvorové shromažďují dohromady a formálně organizují, zavádějíce pravidla a nařízení, která jsou povinni zachovávat. Když tak nečiní, jsou trestáni. Takto se jejich nestvůrné systémy stávají pastí, omezující stále víc lidský život samotný ve všech jeho aspektech. Nestací, že lidští tvorové jsou omezeni, separováni a izolováni ve svém jsoucnu a bytí, musí se ještě dávat dohromady a organizovat do všemožných uskupení a jimi se ještě více ohraničovat, spoutávat a zotročovat pomocí směšných pravidel, místních nařízení, předpisů, výroků, tabu a čeho všeho, co mají. Tím, že to dělají, upadají lidští tvorové stále více do pasti mrtvého života negativního stavu. Toto platí dvojnásob, ba trojnásob pro lidské náboženské organizace a církevnictví, jež se staly peleší démonů, ďáblů, satanů a všech negativních duchů a agentů negativního stavu.

Abyste mohli přežít tento druh lidského života, radí se vám, abyste se distancovali všemožně od všech lidských institucí a organizací, zvláště pak od těch, co mají náboženskou povahu, a omezili se na členství v těch, které jsou nutné pro vaše přežití a které jsou neutrální či týkají se vašeho povolání či zaměstnání. S ohledem na toto požádejte Pána Ježíše Krista o radu, do které organizace patřit je pro vás bezpečné, pokud vůbec do nějaké. Nicméně, nyní Pán Ježíš Kristus prohlašuje, že – počínaje tímto datem – patřit do jakékoliv lidské náboženské organizace či církve – ať je jakákoliv – může být nebezpečné pro vaše duchovní zdraví. Žádná z nich neuctívá, nepodporuje ani neučí o pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista, jedině, na které se může budovat pravý duchovní život. Toto zvláště platí pro toho, kdo čte tuto knihu. Jestliže někdo, i po přečtení této knihy, bude lpět na starých lidských náboženských tradicích, ať jsou jakékoliv, tyto se mohou pro něj stát nebezpečnou duchovní léčkou. Ve vlastním zájmu, kvůli přežití lidského života i v zájmu vašeho po něm následujícího života, radí se vám, abyste se úplně distancovali od všech tradičních náboženských soustav. Ovšem, výběr je váš. Ale také následky.

13. Jak si pamatujete z předešlého, jednou z charakteristik lidského života je, že v něm není nic jistého. Podíváte-li se na lidský život velmi pozorně, zjistíte, že jedinou jistotou v něm je nevyhnutelnost lidské smrti. Je to skličující výhled, neboť nikdo s jistotou neví, co se stane po smrti. Mnozí lidští tvorové věří, že život začíná i končí s jejich lidským životem na planetě Nula. Odmítají či popírají zmínku o životě po lidském životě. Na druhé straně ti, co věří v takový život po lidském životě, mají o něm – jako vůbec o všem ve svém typickém lidském životě – velice protichůdné ponětí. Křesťané věří jinak než buddhisté; buddhisté jinak než muslimové, mohamedáni jinak než hindové; atd. Pak jsou četné zprávy o událostech života po smrti lidí, kteří byli klinicky mrtví a kteří se vrátili zpět do lidského života s všelijakým prohlašováním o svých zvláštních zážitcích. Nic z těchto prohlášení či různých vědeckých či náboženských názorů se nemůže platně potvrdit či verifikovat žádným lidem přístupnými prostředky. Takže situace je taková, že než aby se získal aspoň nějaký stupeň jistoty, přináší se ještě větší dávka nejistoty a zmatku.

Proto se stalo, že dokonce i lidští tvorové, co pevně věří v život po lidském životě, nečiní nic anebo jen velmi málo v zájmu své věčné budoucnosti. Jedině, o co se neustále starají, je jejich fyzický život na planetě Nula. Tráví svůj lidský život tak, jako by již nikdy neměli znovu žít. Toť typický rozpor v lidském životě – slovy vyjádřit něco, avšak chovat se úplně protichůdně ve srovnání s tím výrokem. Věří v po-lidský život, avšak chovají se a jednají, jako by nic takového neexistovalo.

Nejistota lidského života v tomto, jakožto i ve všech jeho jiných aspektech, byla záměrně vestavěna do samé struktury lidského života.

Kdyby lidští tvorové si byli jisti obzvláště v tom co očekávat po opuštění lidského života, pak by věnovali více pozornosti svým životům a byli by ochotněji nakloněni vnášet více rovnováhy do svého lidského života. To by vytvořilo smrtelnou situaci pro negativní stav, neboť mnozí lidští tvorové by nadále nechtěli pokračovat v životním stylu, který vede k mrtvému životu. Avšak při malinké či žádné jistotě o tom, že něco podobného existuje, věnují lidští tvorové pramálo, ba ani trochu pozornosti tomu, co má přijít po smrti jejich tělesné schránky. Vůbec se tím nezabývají. A pokud ano, pak jenom dočasně, v době, kdy někdo z jejich blízkých umře nebo kdy sami vážně onemocní. Avšak jak dny běží, postupně zapomenou na takové myšlenky a jsou zpátky přesně u těchže starých zvyků nedělat nic konstruktivního pro svůj budoucí život po lidském životě. Takto se plně podřizují požadavkům negativního stavu.

Abyste se vyhnuli této nebezpečné pasti, radí se vám, abyste uvážili všechny faktory svého života, včetně faktoru vašeho budoucího života po lidském životě čili po smrti vašeho fyzického těla čili tělesné schránky. Lidští tvorové mylně věří, že myslet na fyzickou smrt je velmi nezdravé. Z pozice, ze které sledují fenomén smrti, je to, samozřejmě, nezdravé. Dívají se na ni ze stanoviska strachu, úzkosti, ustaranosti, myslíce, že jde o konec všeho, co jim je tak familiárně známo a co je tak pohodlné. Takže se pečlivě vyhýbají tomuto předmětu.

Při uvážení faktoru života po lidském životě, radí se vám, abyste se na smrt dívali z úplně jiné perspektivy. Především, máte věřit, že existuje život po lidském životě s plným zachováním sebeuvědomění, vašeho „já jsem“ se všemi vašimi myšlenkami, city, náklonnostmi, postoji, tendencemi a sklony. Neztrácíte nic, nýbrž vše získáváte. Jediná věc, která se ztratí, je vaše omezenost, izolace a separace lidského života se všemi jeho nejistotami, rozpory a dvojími normami, jakož i se vším vaším bezcenným hmotným vlastnictvím. Za druhé, při ohledu na ten život z této perspektivy, začnete se těšit na okamžik, kdy se osvobodíte od lidského života. Avšak zároveň budete činit všechno možné, abyste si zachovali lidský život, je-li nutno, a tak splnili účel svého lidského života ze stanoviska svého pověření. To, jak dobře jste si počínali během lidského života, rozhodne o vašem postavení při vstupu do jiného života. Takže budete prožívat lidský život naplno, v souladu s principy zde uvedenými, a to ne natolik kvůli samotnému lidskému životu, jenž je přechodný a podléhající zkáze, nýbrž kvůli věčnému životu. To, co je v zájmu věčného života, je založeno na konání věcí kvůli principům. Z toho důvodu, pro vyhnutí se pasti lidského života a pro jeho účinné přežití, radí se vám, abyste vše ve svém životě činili ze stanoviska věčného života. Máte velmi pečlivě uvážit, jak váš život – během jeho lidské fáze – ovlivní váš budoucí osud po lidském životě. A protože ten osud je určen faktorem, jak mnoho či jak málo děláte v zájmu principů, pouze usilujete-li o to, abyste dělali vše, jak nejlépe umíte, kvůli samotným principům, kvůli Pánu Ježíši Kristu a pro všechny jiné, pak se nemáte čeho obávat. Přežijete lidský život bez jakýchkoliv komplikací.

14. Z duchovního stanoviska je nejzlobnější tendencí v lidském životě manipulace, užívání, využívání a zneužívání životních zdrojů a duchovních principů pravého života pro nevhodné účely. Jak víte, byl lidský život výsledkem manipulace, užití, využívání a zneužití duchovních principů pravého života a nových životvorných procesů. Protože lidský život byl zfabrikován takovouto abnormální procedurou, mají v sobě i jeho nositelé stejné tendence. Když jste vytvořeni podle určitých procedur a procesů, pak ty procedury i pochody se stávají podstatou a zdrojem vašeho života. Takto můžete s jistotou říci, že pramenem a přirozeností lidského života je tendence být manipulativním, vychytralým a úchylným a užívat, využívat a zneužívat podle možností všecko a všechny na dosah. Tento pseudoprincip lidského života se může nazvat „duchovním“ principem číslo jedna, kterým je lidský život naživu a žijícím. Odráží se ve všech lidských činnostech bez výjimky a výhrady. Nejnápadnější a taky nejnebezpečnější oblastí lidského života, v nichž se tento princip důsledně uplatňuje, jsou náboženství a lidská sexualita.

Četná náboženství se všemi svými přčetnými sektami a rozmanitým kultistickými a spiritualistickými trendy, jsou dobrým příkladem pro tuto tendenci. Drze a samozvaně manipulují, užívají, využívají a zneužívají rozličné duchovní principy způsobem, jaký se hodí pro jejich vlastní nízké účely. Ovšem, hlavním účelem těchto tendencí je vláda a moc nad jinými. A proto si vykládají různé duchovní principy v takovém duchu, aby mohli dosáhnout svého hlavního cíle – získání této moci a ustanovení jejich vlády nade všemi. Obvykle prohlašují, že všechna jiná náboženství, sekty, kultury atd. jsou zavádějícími a falešnými a že jenom oni mají to pravé poznání a uplatňování pravdy. Samozřejmě všichni jiní hlásají totéž. Následkem toho je, že na vaší planetě máte

nepřetržité krvavé a doktrinární disputace, hádky, boje a „svaté“ války všech se všemi. Není nic duchovně nebezpečnějšího, než užívání duchovních principů pro takové negativní účely. Dychtit po vládě a moci nad ostatními značí okrádat Pána Ježíše Krista o Jeho/Její věčná práva a výsady. Toto okrádání uzavírá přístup k pravému vnímání, chápání, uznání, přijetí a náležitému uplatňování Božské pravdy. Nemáte-li Božskou pravdu, pak jste duchovně slepí a stáváte se duchovně mrtvými. A tak skončíte v mrtvém životě negativního stavu – v peklech.

Nejhorší, co se může kdy stát, je manipulovat, užívat, zneužívat a využívat jiné a chtít vládu a moc nad nimi ve jménu Božím či Pána Ježíše Krista. To Jméno se stává štítem, za nímž se tyto manipulace skrývají, aby dosáhly svých ohavných cílů.

Mrtvý život negativního stavu se buduje na faktoru vlády a moci. Jelikož negativní stav popírá a odmítá pravou moc Pána Ježíše Krista i Jeho/Její Absolutní vládu, jež jsou založeny jediné na svobodě volby, uzurpuje si tuto moc i vládu pro sebe, a to na základě pouhé síly, nátlaku a donucování. Zatímco Pán Ježíš Kristus nikdy nikomu nevnucuje Svou vládu ani moc, máje v úctě svobodu volby, vládne negativní stav nad svými poddanými projevováním moci a vlády prostřednictvím donucování, síly, nátlaku, výhrůžek, manipulací, užívání, zneužívání, využívání, trestů a obviňování. A v lidském životě toto vše činí většinou ve jménu Boha, Alláha, Buddhy, Krišny, Ježíše Krista a koho všeho.

Jenže tendence manipulovat, užívat, využívat a zneužívat pomocí síly, vychytralého přesvědčování a jinými podobnými prostředky není omezena jen na náboženský život. Může se odhalit ve všech aspektech lidského života. Existuje tendence využívat všeho kvůli vládě a moci. Nejvíce postiženou oblastí mimo náboženství, kde se tato tendence projevuje, je oblast lidských sexuálních vztahů. V tomto ohledu užívá se sexuality k manipulování jiných s tím, aby se nad nimi panovalo, vládlo a podléhali moci. Duchovní nebezpečí této situace leží ve faktu, že sexuální vztahy jsou nejsoukromější, nejintimnější a nejosobnější zkušeností, jež proniká do všech aspektů jedincovy mysli. Je daleko snazší někoho zotročit duchovně i duševně pomocí sexuálních nástrojů, než jinými více zevními a méně účinnými prostředky. Přechasto je tendence užívat sexuality pro tento hnusný účel rázu nevědomého. Často si lidští tvorové neuvědomují, že se dostávají jeden s druhým do sexuálního styku čistě pro tento skrytý nízký účel.

Otázka a pojem cizoložství a smilství se nevztahují k ničemu jinému, než k užívání jak duchovních principů, což je v případě církví, tak i sexuality, což je u většiny lidských tvorů, pro takové účely. Samozřejmě, všichni učenci a agenti negativního stavu přesvědčivě vykládají věc cizoložství a smilství takovým způsobem, aby zaváděli lidské tvory k víře, že každý sexuální styk mimo manželského svazku a ne pro zachování druhu je cizoložný a smilný. Takto se může praktikovat kontrola, dominance a moc nad ostatními daleko mohutněji a účinněji.

Budiž však nyní známo, že díky pravým duchovním skutečnostem, odhaleným v Novém zjevení – cizoložství a smilství nemají jiné spoluoznačení, než praktikování duchovních a jiných principů vůbec nebo sexuality a jiných činitelů vůbec za účelem kontroly, dominance, manipulování, užívání, zneužívání a využívání jiných a mít nad nimi moc ve vlastním zájmu či pro jiné nízké důvody, ba pro jakékoliv důvody vůbec. Je to pravda bez ohledu na to, v jakém stavu či situaci k tomu dochází – ať je to v manželství či mimo manželství, v náboženství či mimo náboženství, v církvi či mimo církev, právem zákona či mimo zákon atd.

Ze stanoviska tohoto problému věc sebe - zkoumání, o jakém byla zmínka shora, se stává ještě více naléhavou a závažnou, než kdy jindy.

Aby bylo možno se vyhnout této zhoubné léčce lidského života, která byla do něho vsunuta mrtvým životem negativního stavu, je nutno pečlivě prozkoumávat vlastní úmysly a motivace, s jakými se přistupuje k jakémukoliv druhu vztahu a situace. Je třeba zvláště tázat, v jakém rozsahu se utvořila tendence vůči tomuto typu negativního, či chcete-li to tak nazývat – cizoložnému a smilnému – chování v jakékoliv situaci vlastního života – ať je to sexuální poměr či jakýkoliv jiný. Protože tyto tendence jsou vpleteny do samého tkaniva či struktury lidského života a jelikož jste chvilkovými nositeli toho života, nevyhnutelně máte všichni takové tendence pro manipulování, užívání, zneužívání, využívání, kontrolu, dominanci a hlad po moci. Někdo víc, někdo méně. Proto je třeba, abyste byli neustále na stráži proti těmto tendencím a vyvarovali se funkce pachatelů a posléze účasti otroků negativního stavu.

Jako lidští tvorové musíte především přiznat, že máte tyto sklony, ať jste, či nejste si toho vědomi. Pamatujte si, že v mnohých případech jsou to nevědomé tendence. Negativní stav si libuje v tajnůstkářství, rád kuje pikle za kulisami, aby se vyvaroval odhalení a následnému odmítnutí. Za druhé: Je nutno, abyste si vypěstovali cit odporu vůči takovým tendencím. Za třetí: Je radno, abyste poprosili Pána Ježíše Krista ve svém nitru o pomoc při získávání této uvědomělosti a pro vyvinutí pocitu znechucení při zdolávání takových sklonů nebo aspoň byste byli schopni mít nad nimi plnou kontrolu a nebyli jimi kontrolováni. Za čtvrté: Je nutno, abyste vytvořili protiopatření k takovým tendencím. V okamžiku, kdy se ty tendence odhalí, vyjádříte svůj nesouhlas s nimi mocně, vědomě a hlasitě, řkouce sami sobě, že ty sklony nejsou vaše, nýbrž že jsou vám vnuceny negativním stavem. Proto je odesíláte zpět k jejich vlastníkům, ježto si s těmi tendencemi nepřejete mít nic společného. Po té požádejte Pána Ježíše Krista, aby vás naplnil duchovně náležitým postojem, city, myšlenkami, odhodláním, motivací a způsobem chování ve vztahu k jiným, a to z pozice nepodmínečné lásky a moudrosti v zájmu principů, kvůli Pánu Ježíši Kristu a vůči jiným. Jak si vzpomínáte – dělat to kvůli tomuto všemu, znamená dělat to také kvůli samým sobě. Tím, že to děláte kvůli Pánu Ježíši Kristu a jiným, potvrzujete platnost svého pravého života, hluboko ve vás schovaného v prohlubních vaší Nejniternější duchovní mysli, a tak se stáváte doopravdy samými sebou a integrální částí pravého života pozitivního stavu Stvoření. Číníte to tedy i ve vlastním zájmu. Toto potvrzování platnosti je jedním z nejlepších prostředků pro přežití lidského života, který je něčím jedovatým a nebezpečným pro váš opravdový život.

Od této chvíle, abyste se vyhnuli léčce lidského života, máte se ve svém sexuálním životě stýkat jenom s takovými jedinci opačného pohlaví, kteří docela a plně přijmou do svého srdce Novou přirozenost Pána Ježíše Krista. Jiný sexuální poměr nebude produktivní. Ve skutečnosti bude pro vás duchovním nebezpečím. Žena či muž patřící Pánu Ježíši Kristu, nikdy nebude užívat sexualitu pro manipulování, užití, zneužití či využití jiných nebo pro kontrolu a moc nad nimi. Zároveň se stane, že nebude pociťovat potřebu sexuálního vztahu s někým, kdo nepřijímá Pána Ježíše Krista v Jeho/Její pravé Nové přirozenosti. Konajíce toto budete schopni přežít lidský život bez příliš mnohých potíží.

15. A nakonec si buďte, prosím, vědomi, že lidský život je cestou hustě posetou kameny úrazu. Každý, kdo po ní se ubírá, a to pro jakýkoliv důvod a účel, s jakýmkoli záměrem či motivem, nevyhnutelně, ne jednou, ale mnohokrát za sebou zakopne a upadne. Je nemožné se docela a úspěšně vyhnout těmto kamenům úrazu, umístěným zde tak záhodně negativním stavem a samou povahou lidského života. Nikdo lépe nezná tuto pravdu než Pán Ježíš Kristus, jenž/jež osobně zakusil lidský život. Rozumí velice dobře nepříznivým okolnostem lidského života a rád odpustí i přehlédne pády a zakopnutí většiny z vás.

Ale aby se toto odpuštění a přehlédnutí uskutečnilo, musíte za prvé uznat, že je jich skutečně třeba. Za druhé: Musíte se po zakopnutí vzchopit a narovnat a po pádu se zvednout. Na neštěstí většina lidských tvorů má tendenci setrvat ve stejné pozici nebo zůstat ležet po upadnutí. V tomto případě podléhají negativnímu stavu a jsou pohodlní ve své zapeklité a mizerné situaci. Nepřežijí tedy lidský život. Proto se máte povzbuzovat k tomu, abyste byli odvážní a vytrvalí a necítili se špatně a znechuceně, když klopýtnete či upadnete. Raději se narovnejte nebo vyskočte a pokračujte ve svém putování přes nebezpečné Údolí smrti lidského života. Nedovolte lidskému životu, aby vás udolal a měl vás v hrsti. Kdykoliv tedy klopýtnete či upadnete, hned vyznejte před Pánem Ježíšem Kristem, v jakém jste nepříznivém postavení, volejte o pomoc, požádejte Je/Ji, aby vás pozvedl a pokračujte dál, odvážně, směle, s odhodláním, překonávajíc všechny kameny úrazu na této cestě k pravému domovu, pryč z lidského života. Jeden z aspektů ve významu „nošení vlastního kříže“ je obsažen v tomto usilování. Nosit svůj kříž také znamená trpělivě se narovnávat a pozvedávat po každém zakopnutí či upadnutí a pokračovat se svým životem v zájmu samotných principů. Konáním těchto věcí dokážete přežít lidský život.“

Navíc bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista 10. března 1988, řkoucí:

„Někteří čtenáři předešlých knih Nového zjevení ve tvém zprostředkování, Petře, si stěžovali, že obsah nového zjevení je mračný a skličující a že pojednává jenom o negativitě. Takovíto lidští tvorové se neradi dívají tváří v tvář realitě negativního stavu. Byli by radši, kdyby o ní neslyšeli, nemluvili a neviděli její přítomnost kolem sebe a v sobě. Proč se má někdo příliš zabývat negativním stavem? Hledme si svého v našem životě a nevěnujme pozornost nějaké negativitě, byť nějaká někde je a je nám nebezpečná. Nebudeme-li si šelmy všimát, šelma nás nechá na pokoji. Jsme v bezpečí. „Věru“ všichni lidští tvorové podobného rázu mají tento druh myšlenek i pocitů.

Tyto myšlenky a pocity jsou velmi nebezpečné. Negativní stav si libuje v takových myšlenkách a pocitech. Vždyť to byl sám negativní stav, který jim tohle nasadil do myšlení a cítění. Nechce, aby se kdy dostal do lidského povědomí, aby tak mohl vládnout, kontrolovat a dominovat nad jejich životy bez jakéhokoliv omezení a překážek. Pravda o negativním stavu a pravém původu a podstatě lidského života musí vyjít najevo, má-li kdy dojít k eliminaci negativního stavu.

Avšak ve světle těchto zjevených faktů je vůbec aspoň něco pozitivního v lidském životě?

V zásadě je čtvero elementů v lidském životě, které mají v sobě cosi pozitivního. Nicméně musíte si pamatovat, že dokonce i tyto prvky jsou značně zvrácené, zprzněné a zfalšované, nebo aspoň držené v izolaci, separaci a uzavřenosti vzhledem k ostatnímu obsahu lidského života, takže jejich přítomnost je téměř neodhalitelná.

Jak se může poznat, co je v lidském životě pozitivního, když lidští tvorové nemají žádnou základnu, na níž by mohlo docházet k porovnání toho, co je v nich pozitivního s pozitivností jiných životních forem? Jediné, co je k porovnání, nachází se v rámci samého lidského života. Je to pouze spojitá modalita porovnávání. Pro lidské tvory není k dispozici diskrétní modalita srovnání. Mohou porovnat jen dostižení a výtobytky jedné lidské bytosti s druhou. Tato modalita je samonapájecím okruhem, z něhož se nelze nikdy dostat ven.

Aby se tato okolnost mohla ospravedlnit, raději se tedy prohlašuje, že jiný život mimo lidského neexistuje. Tímto se může mít za to, že lidský život má sám o sobě cenu,

kteřá se může srovnávat sama se sebou. Neexistuje žádné jiné kritérium pro podobné hodnocení. Tot' kruhová logika. Takto se rozumově odůvodňují a omlouvají všechny ukrutnosti a ohavnosti, jež lidští tvorové spáchali v průběhu dějin, počínaje dobou jeskynního lidského tvora až do dnešních časů.

Takže jediná cesta, jak se mohou náležitě vypátrat nějaké pozitivní elementy lidského života - i když ve zvrácené, zprzněné a zfalšované formě - je přímé zjevení, přicházející od Pána Ježíše Krista, jenž/jež ví přesně, co je lidský život zač.

Prvním pozitivním elementem v lidském životě je to, že každý lidský tvor nosí v sobě Duchovní mysl, sídlo svého „já jsem“ a přítomnost Pána Ježíše Krista. Z ní každý lidský tvor žije a je naživu (pamatujte si, že být naživu značí mít život - což je stav života; kdežto žít je být v procesu žití - což je proces života. Pojmy „žít“ a „být na živu“ v tomto spoluoznačení nejsou vzájemně zaměnitelné, jak by se gramaticky očekávalo).

Toto je nejpozitivnější aspekt lidského života, jakožto i vůbec každého sentientního života. Jenže v souvislosti s lidským životem je tento element, pocházející z genů původních lidí na vaší planetě, tak izolován, omezen, separován a polapen do sítě lidského systému, že obširná většina lidských tvorů se nikdy nedostane k tomu, aby fungovala z pozice tohoto elementu. Většina z nich ani neví, že by v sobě měla tento element. Jediná přístupná věc z tohoto elementu je potemnělé vědomí jejich individuálního „já jsem“. Ale co vlastně je to „já jsem“, jaká je jeho struktura a dynamika, jak cítí, funguje a žije - o tom nemají ani potuchy. Mnozí z nich se ani nenamáhají položit si tyto otázky.

Druhý pozitivní element v lidském životě, společný i jiným typům sentientního života, je to, že lidští tvorové mají vrozený dar svobodné volby a schopnosti měnit se. Jak bylo uvedeno dříve, toto zaopatření se požaduje, má-li jakýkoliv život vstoupit do svého jsoucná a bytí. Avšak vinou povahy samotného lidského života je tato schopnost v lidských tvorech omezená a ohraničená jejich výběrem být neznalými a mít nevědomé duševní procesy. Jakou pak volbu můžete učinit, nejste-li znalými ohledně přístupných alternativ pro provádění výběru a omezujete-li svou svobodu volby tak, aby to pro vás bylo velice obtížné měnit se? Tot' přesně to, čím je lidský život. Výběr byl totiž takový, aby bylo velmi málo na vybranou a byly velmi omezené možnosti pozměňovat to, co bylo vybráno. Kvůli tomuto výběru musí každý lidský tvor dožít svůj lidský život s tím, aby se jim ilustroval jedinečný životní styl, shodný s tou volbou.

Nicméně vnitřně, skrytá v lidské Nejniternější duchovní mysli, je schopnost volit a měnit se plně zachována. Toto je osudově velmi rozhodným stavem lidského rozpoložení, který byl, je a bude použit Pánem Ježíšem Kristem při osvobození lidských tvorů z lidského života.

Třetí pozitivní element lidského života vyvěrá z Nejniternější duchovní mysli. Ta příležitostně pronikne a vezme na sebe formu lidské intuice při vnímání, ve smyslu a chápání skutečné pravdy. Swedenborg nazýval tuto schopnost u lidských tvorů rozumovostí. Toto je jediná zřejmá schopnost, kterou se lidští tvorové LIŠÍ od nesentientních životních forem. Avšak tato schopnost je blokována těmi všemi nekonečnými starostmi a ztotožňováním se lidských tvorů se zvyky, obyčejí, tradicemi, očekáváními, vnějšími ohledy, chtěním zalíbit se být přijat a podobnými věcmi v takovém rozsahu, že většina lidských tvorů nebere v úvahu hlas své intuice a rozumovosti a bojuje proti tomu hlasu. Zase je tedy tato schopnost použita Pánem Ježíšem Kristem k tomu, aby lidské tvory uchránil od samých sebe.

Čtvrtým pozitivním elementem v lidském životě je lidská schopnost milovat, pečovat, soucítit a mít empatii. Tato schopnost neustále vyzařuje z přítomnosti Pána Ježíše Krista v lidských tvorech. Takže vlastně není specificky jejich, nýbrž Pána Ježíše Krista.

Ve skutečnosti všechny čtyři pozitivní elementy lidského života nejsou ze samotného lidského života, nýbrž jsou vloženy do něho Pánem Ježíšem Kristem, aby upravovaly, zmírňovaly, kontrolovaly a ovládaly sebevražedné a vražedné tendence lidského života. V této souvislosti – tím, že tyto hlavní čtyři pozitivní elementy a všechny jejich deriváty nejsou vlastní ani typické pro lidské tvory, nýbrž že jsou přidány k lidskému životu z čistě duchovních důvodů – nemůže se nalézt nic opravdově pozitivního a dobrého v samotném lidském životě. Konec konců byl lidský život zfabrikován s docela jiným účelem, než aby ukazoval tyto čtyři pozitivní elementy. Každá sentientní entita je obsahuje, zná je, prožívá je a žije jimi. Ničemu novému se nelze naučit z takových elementů, protože jsou integrální částí jakéhokoliv sentientního života.

Musíte chápat – a toto se opakuje zas a znovu – že lidský život byl vytvořen za tím účelem, aby se jím živě, zkušenostně a konkrétně zobrazilo, jak by vypadal život, jestli by byl odvozen ze zdroje zcela rozdílného než je Pán Ježíš Kristus a Jeho/Její pravé duchovní principy čili ze zvrácených, zfalšovaných a zprzněných duchovních principů a jejich falešného boha. Neexistoval, neexistuje a nebude existovat žádný jiný účel pro lidský život. Když si jednou toto uvědomíte a přijmete to, objeví se vám celý lidský život v docela jiné perspektivě.

Je to negativní stav, co se snaží připisovat lidskému životu okolnosti, stavy, atributy a charakteristické rysy, které nejsou lidské či nepatří lidskému životu. Jak by jinak mohl ospravedlňovat, omlouvat a rozumově odůvodňovat své jsoucnost a bytí? Negativní stav užívá těchto čtyř pozitivních elementů, které přicházejí od Pána Ježíše Krista, aby prokázal, jak je dobrý, ctnostný a pozitivní. Toť propaganda negativního stavu, která má udržet lidské tvory právě tam, kde jsou – pod kontrolou, panováním a v moci negativního stavu. Když můžete být tak dobrými, tak láskyplnými, tak rozumnými, tak logickými, tak intuitivními, tak sebeuvědomělými během svého lidského života, pak proč se měnit? Všecko je pěkné tak, jak je. Nesnaž se pokazit tento stav tím, že se pokusíš jej změnit.

Jak patrně, je oblíbenou kratochvílí negativního stavu připisovat sobě charakteristiky, rysy, atributy, postoje a chování, jaké nemá. Takto může podvádět lidské tvory vírou, že lidský život tyto elementy obsahuje buď ze své vlastní povahy (hled'te, my jsme to tak udělali!) nebo díky „milostivému“ obdarování z vůle nějakého falešného boha – kterého negativní stav považuje za skutečného Boha, neboť vám přece daroval takové krásné elementy. Toť velice nebezpečná léčka. Okrádá lidské tvory o chuť užívat svých schopností volit něco jiného a podstupovat změnu. Konec konců, proč si vybírat něco jiného, je-li zde všechno, co sám lidský život potřebuje?

Tento postoj je zapřením a odmítnutím faktu, že zdrojem těchto čtyř pozitivních elementů je Pán Ježíš Kristus. Tím se uzavírá cesta ke styku, interakci a náležitému vztahu s Ním/Ní. Toto je jednou z mnohých účinných cest, jakými negativní stav drží lidské tvory mimo opravdovou duchovnost a nedovoluje přijetí pravé Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista. Varujte se spadnutí do této pasti. Dívejte se na lidský život z náležité perspektivy, jak zjeveno v této knize, a obraťte se ke skutečnému zdroji těch čtyř elementů – k Pánu Ježíši Kristu, uznávající Jeho/Její přítomnost, vyznávající Mu/Jí, že Jej/Ji plně uznáváte za pramen všeho pozitivního, racionálního a dobrého ve vás, a že Jej/Ji přijímáte do svého srdce jako osobního, soukromého a intimního rodiče, přítele a Boha Pána Nejvyššího.

Konáním toho vyhnete se všem léčkám a blokádam negativního stavu, zakořeněným v lidském životě a úspěšně přežijete lidský život, ze kterého vystoupíte jako vítězi a páni vlastního života.

Ten/ta, co má uši k slyšení, ať slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole.“